Ročník 1971

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 22 | Vydána dne 30. srpna 1971 | Cena Kčs 2,—

OBSAH:

75. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj o typizaci ve výstavbě
76. Vyhláška federálního ministerstva vnitra o Pomocné stráži Veřejné bezpečnosti
77. Vyhláška ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví
78. Redakční sdělení o opravě tiskové chyby
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

75

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj

ze dne 9. srpna 1971

o typizaci ve výstavbě

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 53 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 84/1958 Sb., o územním plánování:

ČÁST PRVNÍ

Úvodní ustanovení

§ 1

Účel typizace

(1) Typizace ve výstavbě je důležitým činitelem státní technické a hospodářské politiky ve výstavbě a zejména při zvyšování kvality staveb, zajišťování souladu uživatelských nároků ve výstavbě a hledisek racionalizace a zprůmyslňování procesů v provádění staveb a ve výrobě stavebních konstrukcí, jejich částí a technických zařízení stavebních objektů.

(2) Typizace ve výstavbě je plánovitá racionalizační činnost, která spočívá v účelném výběru a stanovení osvědčených, navzájem koordinovaných technických řešení vhodných pro opakované použití.

(3) Typizační činnost je zaměřena zejména na:
- jednotné usměrňování metody a organizace typizace
- zajišťování návaznosti na výsledky ostatních racionalizačních činností a na výsledky výzkumu, vývoje a experimentálního ověřování ve výstavbě
- uplatňování technologicky stejnorodých procesů ve výrobě
- uspokojování uživatelských nároků ve výstavbě
- stabilizaci základních parametrů technických řešení ve výstavbě a podmínek důležitých pro rozvoj efektivní specializace, koncentrace, mechanizace a automatizace výrob

— sjednocování normativní základny v rámci specializace a kooperace členských zemí Rady vzájemné hospodářské pomoci a dohod o vědecko-technické spolupráci
— soustavnou kontrolu a vyhodnocování výsledků typizace z hlediska ochrany společenských zájmů ve výstavbě.

§ 2

Výsledné nástroje typizace

(1) Výsledným nástrojem typizace ve výstavbě jsou typizační směrnice (§ 7) a typové podklady (§ 8).

(2) Typizační směrnice a typové podklady musí být v souladu s technickými normami a jinými právními předpisy.*)

§ 3

Zpracování výsledných nástrojů typizace

(1) Zpracování**) typizačních směrnic a typových podkladů financovaných zcela nebo zčásti ze státních rozpočtů zajišťují:

a) typizační směrnice všeobecné [§ 7 odst. 1 písm. a)] — federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj;
b) typizační směrnice a typové podklady pro projektování stavebních objektů nebo jejich prostorových částí [§ 7 odst. 1 písm. b) a § 8 odst. 1 písm. a)] — ústřední orgány investorské, a to v oblastech, za jejichž řízení odpovídají;
c) typizační směrnice a typové podklady pro navrhování, výpočet a provádění stavebních konstrukcí, jejich prvků nebo soustav***) a technických zařízení stavebních objektů, jejich prvků nebo soustav [§ 7 odst. 1 písm. c) a § 8 odst. 1 písm. b) a písm. c)] — ústřední orgány dodavatelské, a to v oblastech, za jejichž řízení odpovídají, výjimečně též ústřední orgány investorské, a to v případech stanovených v plánu typizace.

(2) Zpracování typových podkladů uvedených v předchozím odstavci písm. c) financovaných zcela z jiných zdrojů než ze zdrojů státních rozpočtů zajišťují střední články řízení.

ČÁST DRUHÁ

Příprava typizačních směrnic a typových podkladů

§ 4

Výchozí podklady

(1) Výchozím podkladem pro zpracování typizačních směrnic jsou zpravidla typizační studie. Výchozím podkladem pro zpracování typových podkladů jsou podle potřeby typizační studie a vždy typizační úkoly.

(2) Zpracování výchozích podkladů zajišťují ty ústřední orgány, popřípadě střední články řízení, které zajišťují zpracování typizačních směrnic a typových podkladů.

§ 5

Typizační studie

(1) Typizační studie jsou rozborové typizační práce, které slouží:

a) ke zdokonalování metod typizace,
b) ke zjištění technických, ekonomických a jiných souvislostí a podmínek pro přípravu a realizaci složitých nebo dlouhodobých programů typizace ve výstavbě,
c) ke zjištění nebo ověření podmínek pro vypracování typizačních směrnic nebo typových podkladů se zvláštním zřetelem na koordinaci uživatelských a výrobních hledisek ve výstavbě.

(2) Typizační studie obsahují zejména

— vymezení předmětu a účelu
— návrh řešení
— přehled souvisících typizačních směrnic, typových podkladů, technických norem a jiných právních předpisů
— zjištění předpokládaného rozsahu užití
— ověření souladu požadavků na vlastnosti stavebních objektů, stavebních konstrukcí a technických zařízení stavebních objektů s jejich technickým řešením
— ověření možností výrobního zajištění
— orientační technicko-hospodářské ukazatele a jejich porovnání s vyhlášenými ukazateli
— vyhodnocení navržených řešení, popřípadě jejich variant
— závěry a návrhy opatření, popřípadě návrh typizačního úkolu.

(3) Přijaté závěry a návrhy opatření typizační studie se musí v další typizační činnosti využívat.

§ 6

Typizační úkol

(1) Typizační úkol vymezuje požadavky a podmínky pro vypracování a využití typového podkladu.

(2) Typizační úkol je podkladem

— pro posouzení efektivnosti uplatnění typového podkladu
— pro rozhodnutí o dalším postupu prací

*) Zejména s předpisy hygienickými, o ochraně bezpečnosti práce, o požární ochraně apod.

**) Touto vyhláškou nejsou dotčena ustanovení zvláštních předpisů o oprávnění k projektové činnosti.

***) Soustava je určena všemi svými prvky a jejich vzájemnými vztahy.

— pro zařazení typového podkladu do návrhu plánu typizace.

(3) Typizační úkol zejména obsahuje:

— určení předmětu, účelu a požadovaných parametrů typového podkladu
— určení způsobu, rozsahu a hloubky vypracování typového podkladu, a to podle obdoby projektové technické dokumentace
— požadavky na ověření ypového podkladu, popř. na provedení zkoušek
— předpokládaný rozsah uplatnění typového podkladu
— předpokládané náklady na vypracování a ověření typového podkladu
— předpoklad dosažitelných výsledků, cenový limit a orientační technicko-hospodářské ukazatele a jejich porovnání s vyhlášenými ukazateli, věcný a časový vztah k úkolům výzkumu, vývoje, experimentálního ověřování ve výstavbě a k výrobnímu ověření
— vztah k vypracovaným nebo připravovaným typizačním směrnicím, typovým podkladům, popřípadě typizačním studiím, které věcně souvisí s předmětem typizačního úkolu
— harmonogram předpokládaného průběhu zpracování a ověření typového podkladu a předpokládaných termínů přípravy a realizace výrobního zajištění
— doklady o projednání podle odstavce (4).

(4) Orgán, který zajišťuje zpracování typizačního úkolu, nebo jím pověřený zpracovatel je povinen projednat návrh typizačního úkolu s dotčenými orgány státní správy, které podle zvláštních předpisů hájí veřejné zájmy při výstavbě, s budoucím zpracovatelem typového podkladu a s výrobci a dodavateli, které určí jejich nadřízený ústřední orgán.

ČÁST TŘETÍ

Obsah typizačních směrnic a typových podkladů

§ 7

Typizační směrnice

(1) Podle předmětu se rozlišují:

a) typizační směrnice všeobecné
b) typizační směrnice pro projektování stavebních objektů nebo jejich prostorových částí
c) typizační směrnice pro navrhování, výpočet a provádění stavebních konstrukcí, jejich prvků nebo soustav a technických zařízení stavebních objektů, jejich prvků nebo soustav.

(2) Typizační směrnice všeobecné obsahují základní a společná ustanovení pro provádění typizace ve výstavbě. Stanoví otázky skladebné a funkční koordinace z hledisek modulových, rozměrových, parametrických řad apod., názvosloví, klasifikaci a značení, členění obsahu a grafické úpravy typových řešení, jakož i způsob informací o výsledcích typizace ve výstavbě.

(3) Typizační směrnice pro projektování stavebních objektů nebo jejich prostorových částí stanoví:

— hodnoty požadovaných vlastností a výběr provozních a rozměrových schémat
— způsob a postup projektování a hodnocení
— vazby na vlastnosti, schémata nebo řešení stavebních konstrukcí a technických zařízení
— příklady provozních a technických řešení
— orientační technicko-hospodářské ukazatele.

(4) Typizační směrnice pro navrhování, výpočet a provádění stavebních konstrukcí, jejich prvků nebo soustav a technických zařízení stavebních objektů, jejich prvků nebo soustav stanoví:

— hodnoty požadovaných vlastností, výběr schémat funkčních, rozměrových a konstrukčních a výběr charakteristik materiálových a technologických
— způsob a postup navrhování, výpočtu, provádění a hodnocení
— konstrukční pokyny
— příklady technických řešení, zejména osazovacích a spojovacích detailů
— orientační technicko-hospodářské ukazatele.

§ 8

Typové podklady

(1) Typový podklad je dokumentací řešení

a) stavebních objektů nebo jejich prostorových částí nebo
b) stavebních konstrukcí, jejich prvků nebo soustav nebo
c) technických zařízení stavebních objektů, jejich prvků nebo soustav.

(2) Typový podklad se zpracovává na podkladě schváleného typizačního úkolu.

(3) Typový podklad slouží k vypracování

a) přípravné a projektové dokumentace nebo
b) výrobní dokumentace pro výrobu a provádění stavebních konstrukcí, jejich prvků nebo soustav, technických zařízení stavebních objektů a jejich prvků nebo soustav nebo
c) technologických pravidel.

(4) Typový podklad obsahuje

— podmínky pro jeho užívání
— způsob, kterým se prokáže správnost jeho užití
— ekonomické porovnání s dosavadními typovými podklady při předpokládaném rozsahu uplatnění navrhovaného typového podkladu
— návrh informačního nebo katalogového listu
— dispoziční, provozní a objemová řešení a volbu technických řešení stavebních konstrukcí a technických zařízení stavebních objektů nebo

jejich prostorových částí v souladu s podmínkami pro jejich užívání a v souladu s dispozičním, provozním a objemovým řešením — jde-li o stavební objekty nebo jejich prostorové části

— technická řešení v souladu s požadavky na skladebnost, zaměnitelnost, dispoziční, provozní a objemová řešení objektů nebo jejich prostorových částí — jde-li o stavební konstrukce a technická zařízení stavebních objektů, jejich prvků nebo soustav

— doklady o projednání podle odstavce (6).

(5) Členění a směrný obsah jednotlivých částí typového podkladu jsou uvedeny v příloze této vyhlášky.

(6) Orgán, který zajišťuje zpracování typového podkladu, nebo jím pověřený zpracovatel je povinen projednat návrh typového podkladu podle obdoby ustanovení § 6 odst. 4.

(7) Jestliže zvláštní předpisy nebo typizační úkol stanoví nebo schvalující orgán (§ 11) vyžaduje provedení zkoušek, připojuje se k návrhu typového podkladu jako doklad protokol o zkouškách provedených státní nebo jinou oprávněnou zkušebnou.

ČÁST ČTVRTÁ

Posuzování návrhů typizačních směrnic, typizačních úkolů a typových podkladů, jejich schvalování, závaznost a uveřejnění

§ 9

Návrhy typizačních směrnic, typizačních úkolů a typových podkladů podléhají schválení po předchozím posouzení.

§ 10

Posuzování

(1) Posuzování návrhů typizačních směrnic, typizačních úkolů a typových podkladů provádí a souhrnný posudek vypracovává schvalující orgán (§ 11) sám nebo organizace, u které schvalující orgán posouzení zajistí; takovými organizacemi mohou být výzkumné nebo projektové organizace, zkušební ústavy nebo státní zkušebny, vysoké školy, popř. jiné odborně způsobilé organizace.

(2) Při posuzování se sleduje zejména:

— technicko-ekonomická a architektonická úroveň

— uspokojování uživatelských nároků

— splnění požadavků na racionalizaci výstavby a výroby

— uplatnění výsledků výzkumu a vývoje

— zabezpečení plánovaného výrobního programu

— zajištění materiálové a výrobní základny

— zajištění odbytových možností a vazeb na mezinárodní spolupráci

— zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví

— dodržení standardu životního prostředí

— cenová úroveň a souhrnná efektivnost

— soulad s technickými normami a jinými právními předpisy.

(3) Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj stanoví podle potřeby podrobněji způsob a postup posuzování návrhů typizačních směrnic, typizačních úkolů a typových podkladů zvláštními pokyny.

§ 11

Schvalování

(1) Návrhy typizačních směrnic, typizačních úkolů a typových podkladů, jejichž zpracování je financováno zcela nebo zčásti z prostředků státních rozpočtů, schvalují, jde-li o

a) typizační směrnice všeobecné — federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj;

b) typizační směrnice, typizační úkoly a typové podklady pro stavební objekty nebo jejich prostorové části investorská ministerstva, jde-li však o bytovou výstavbu, ministerstvo výstavby a techniky ČSR nebo ministerstvo výstavby a techniky SSR;

c) typizační směrnice, typizační úkoly a typové podklady pro stavební konstrukce, jejich prvky nebo soustavy a technická zařízení stavebních objektů, jejich prvků nebo soustav dodavatelská ministerstva.

(2) Typizační úkoly a typové podklady, jejichž zpracování není financováno zcela nebo zčásti z prostředků státních rozpočtů, schvalují

a) generální ředitelství nebo jiné střední články řízení v případech, kde na ně nadřízené ústřední orgány po dohodě s federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj, popřípadě s ministerstvem výstavby a techniky ČSR nebo ministerstvem výstavby a techniky SSR přenesou schvalovací pravomoc

b) nadřízené ústřední orgány v ostatních případech.

(3) Dodavatelská ministerstva mohou přenést schvalovací pravomoc podle odst. 1 písm. c) v jednotlivých případech se souhlasem federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, popřípadě ministerstva výstavby a techniky ČSR nebo ministerstva výstavby a techniky SSR a příslušného investorského ministerstva na podřízená generální ředitelství nebo jiné střední články řízení.

(4) Investorská ministerstva jsou povinna před schválením vyžádat si stanoviska

— dodavatelského ministerstva příslušného podle odvětví

— ministerstva výstavby a techniky ČSR nebo ministerstva výstavby a techniky SSR, jde-li o investorská ministerstva republik
— federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, jde-li o federální investorská ministerstva.

(5) Dodavatelská ministerstva jsou povinna před schválením vyžádat si stanoviska
— příslušného investorského ministerstva
— ministerstva výstavby a techniky ČSR nebo ministerstva výstavby a techniky SSR, jsou-li příslušnými investorskými ministerstvy ministerstva republik
— federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, je-li příslušným investorským ministerstvem federální ministerstvo
— jiných dodavatelských ministerstev, navazuje-li na předmět typizační směrnice nebo typového podkladu výroba jimi řízená.

(6) Návrhy typizačních směrnic, typizačních úkolů a typových podkladů nemohou být schváleny bez souhlasného stanoviska orgánů uvedených v předchozích odstavcích. V případě rozporu rozhodne orgán společně nadřízený nebo orgán jím zmocněný.

(7) Schvalující orgány jsou povinny před schválením projednat závažnější národohospodářské důsledky plynoucí z uplatnění typových podkladů s příslušným ministerstvem financí.

(8) Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj si může vyhradit ke schválení nebo k zaujetí stanoviska typizační směrnice, typizační úkoly a typové podklady; před schválením je projedná s příslušnými ústředními orgány.

§ 12

Závaznost

(1) Typizační směrnice a typové podklady se stávají závaznými, jestliže
a) schvalující orgány nebo v dohodě s nimi jiné ústřední orgány nebo střední články řízení uloží jejich závazné používání v oboru své působnosti, nebo
b) orgán územního plánování národního výboru stanoví závaznost použití typizačních směrnic nebo typového podkladu pro stavební objekty nebo jejich prostorové části pro určitou oblast nebo místo.

(2) Závaznost schváleného typového podkladu stavebního objektu nebo jeho prostorové části může být pro konkrétní stavbu omezena nebo vyloučena orgánem územního plánování národního výboru v případech, kdy by jeho použití bylo v rozporu s úkoly územního plánování. Tyto orgány oznámí orgánu, který vyhlásil závaznost použití typového podkladu, a ministerstvu výstavby a techniky ČSR nebo ministerstvu výstavby a techniky SSR název a místo stavby a důvody, které vedly k omezení nebo vyloučení závaznosti.

§ 13

Platnost, změny a zrušení

(1) Orgány schvalující typizační směrnice a typové podklady stanoví při schválení začátek jejich platnosti; mohou též stanovit, kdy platnost končí.

(2) Při změnách a zrušení typizačních směrnic a typových podkladů jsou schvalující orgány povinny postupovat stejně jako při jejich původním schválení.

§ 14

Odpovědnost za vady dodávek

Používání schválených typizačních směrnic nebo typových podkladů pro zpracování projektové nebo výrobní dokumentace nezbavuje účastníky výstavby odpovědnosti za vady jejich dodávek podle obecně závazných právních předpisů.

§ 15

Oznamování a vydávání

(1) Ústřední orgány uvedené v § 11 odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 8 a v § 12 odst. 1 písm. a) uveřejní v Ústředním věstníku:
a) název a číslo schválené typizační směrnice nebo schváleného typového podkladu, datum schválení a začátek, popřípadě dobu platnosti
b) název a číslo typizační směrnice nebo typového podkladu, který se mění nebo ruší, nebo jehož platnost se prodlužuje
c) rozsah závaznosti typizační směrnice nebo typového podkladu
d) zpracovatele a místo distribuce typizační směrnice nebo typového podkladu.

(2) Ústřední orgány uvedené v § 11 odst. 2 písm. a) uveřejní v Ústředním věstníku místo, v němž budou oznamovány údaje v rozsahu předchozího odstavce o typových podkladech schválených podřízenými generálními ředitelstvími nebo jinými středními články řízení.

(3) Způsob evidence platných typizačních směrnic a typových podkladů, vydávání a distribuci jejich přehledů, jakož i informačních a katalogových listů typových podkladů stanoví federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj.

ČÁST PÁTÁ

Plánování typizace ve výstavbě

§ 16

Plánování

(1) Zpracování typizačních směrnic, typových podkladů a typizačních studií se uskutečňuje v souladu s vývojem potřeb investiční výstavby a v souladu s vývojem technologických postupů a technického řešení staveb a jejich částí podle plánu typizace.

(2) Metodiku sestavení plánu typizace stanoví federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj po dohodě s ministerstvem výstavby a techniky ČSR a ministerstvem výstavby a techniky SSR v souladu s metodickými pokyny pro vypracování návrhů státního plánu projektových prací.

ČÁST ŠESTÁ

Závěrečná ustanovení

§ 17

Používání dosud platných typizačních směrnic a typových podkladů

(1) Typizační směrnice a typové podklady, schválené před účinností této vyhlášky, platí do jejich zrušení nebo nahrazení typizačními směrnicemi nebo typovými podklady, schválenými podle této vyhlášky, nejdéle však do 31. prosince 1972.

(2) Po 31. prosinci 1972 mohou být typizační směrnice nebo typové podklady, schválené před účinností této vyhlášky, používány pro zpracování přípravné, projektové nebo výrobní dokumentace pouze v případech, že byly znovu posouzeny a schváleny podle této vyhlášky, nebo jejich platnost dočasně prodloužena rozhodnutím schvalujících orgánů uvedených v § 11; při vydávání tohoto rozhodnutí se postupuje podle obdoby § 11 a 15.

§ 18

Ústřední orgány mohou podle potřeby k provedení této vyhlášky se souhlasem federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj vydat podrobnější pokyny.

§ 19

Zrušovací ustanovení

Opatření na úseku typizace ve výstavbě vydaná před účinností vyhlášky, pokud jsou s ní v rozporu, se zrušují.*)

§ 20

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1971.

Ministr:

Ing. **Šupka** v. r.

*) Zejména se zrušují „Pokyny ministerstva stavebnictví ze dne 12. 2. 1970 pro typizační činnost ve stavebnictví" a „Dodatek ze dne 7. 8. 1970 k pokynům ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 12. 2. 1970 pro typizační činnost ve stavebnictví".

Příloha vyhlášky č. 75/1971 Sb.

Směrný obsah typového podkladu

Typový podklad zpravidla obsahuje tyto části:

A. Technická a ekonomická zpráva
B. Výkresy
C. Ocenění
D. Doklady

Typový podklad stavebních konstrukcí, jejich prvků nebo soustav

A. Technická a ekonomická zpráva zpravidla obsahuje:
- název, předmět, účel a oblast využití typového podkladu
- přehled platných předpisů, technických norem a souvisících typových podkladů
- popis technického řešení
- technické a fyzikální parametry, skladebné a výrobní rozměry a tolerance, váhové údaje a srovnání navrhovaných hodnot s hodnotami předepsanými, popř. docilovanými u obdobných výrobků zahraničních
- druhy a vlastnosti použitých materiálů
- údaje o výrobě, dopravě, skladování, montáži a kompletaci
- podmínky pro užití a označení způsobu nebo postupu, kterým se posoudí správnost užití typového podkladu
- přehled a četnost prvků stavebních konstrukcí
- požadavky na parametry hlavních mechanizačních prostředků
- požadavky na výrobní kontrolu a jakostní přejímku dodávek
- výsledky statických a jiných výpočtů
- výsledky prototypových zkoušek, popř. zkoušek vzorků ověřovací série
- předpokládaný časový postup uplatnění typového podkladu ve výrobě a v projektování
- srovnání s údaji typizačního úkolu.

B. Výkresy (v rozsahu a hloubce určené v typizačním úkolu) zpravidla obsahují:
- technické výkresy stavebních konstrukcí, jejich prvků a soustav
- skladebné výkresy
- výkresy podrobností, styků, spojů, spár a osazovacích detailů
- schémata a údaje pro manipulaci a montáž.

C. Ocenění podle předmětu ocenění zpravidla obsahuje:
- u výrobků návrh velkoobchodní ceny*)
- u stavebních konstrukcí návrh rozpočtové ceny**) nebo návrh rozpočtových ukazatelů, popř. návrh technicko-hospodářských ukazatelů.

D. Doklady
- typizační úkol
- doklady o projednání z hlediska bezpečnosti práce a technických zařízení, ochrany zdraví, protipožární ochrany aj.
- protokoly o zkouškách
- znalecké posudky
- statické výpočty a pokyny pro posouzení správnosti užití typového podkladu
- tepelně technické, akustické aj. výpočty
- pokyny pro výrobu, dopravu a montáž
- požadavky na výrobní kontrolu
- výběr rozhodujících hledisek pro přejímku dodávek stavebních konstrukcí, jejich prvků a soustav
- podklady a výpočet velkoobchodní ceny, rozpočtové ceny a technicko-hospodářských ukazatelů.

Typový podklad technických zařízení stavebních objektů, jejich prvků nebo soustav

Zpracovává se v členění obdobném jako u ostatních typových podkladů, do hloubky a v rozsahu stanoveném v typizačním úkolu. Rozpočtové náklady se stanoví s přesností odpovídající hloubce zpracování výkresové dokumentace.

Typový podklad stavebních objektů nebo jejich prostorových částí

Zpracovává se v členění obdobném jako u ostatních typových podkladů, do hloubky a v rozsahu stanoveném v typizačním úkolu. Zpracovává se obvykle buď do hloubky funkčních nebo provozních schémat, nebo do hloubky souhrnného projektového řešení, výjimečně do hloubky projektu.

Rozpočtové náklady se stanoví s přesností odpovídající hloubce zpracování výkresové dokumentace.

*) Vyhláška Státní komise pro finance, ceny a mzdy o cenách č. 47/1967 Sb. ve znění vyhlášky Českého cenového úřadu o cenách č. 74/1969 Sb. a Slovenského cenového úřadu č. 89/1969 Sb.

**) Vyhláška Státní komise pro techniku o dokumentaci staveb č. 107/1966 Sb.

76

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva vnitra

ze dne 19. srpna 1971

o Pomocné stráži Veřejné bezpečnosti

Federální ministerstvo vnitra stanoví v dohodě s ministerstvy vnitra České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky podle § 11 odst. 2 zákona č. 70/1965 Sb., o Sboru národní bezpečnosti:

§ 1

(1) Zajišťování ochrany veřejného pořádku a bezpečnosti vyžaduje součinnost Veřejné bezpečnosti s občany. Výrazem této organizované součinnosti je Pomocná stráž Veřejné bezpečnosti.

(2) Členové Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti zejména pomáhají při zajišťování ochrany veřejného pořádku, bezpečnosti osob a majetku, zajišťování bezpečnosti a plynulosti dopravy a ochraně státních hranic; přitom iniciativně působí k tomu, aby nedocházelo k porušování veřejného pořádku a aby se včas odstraňovaly příčiny, které vedou k jeho porušování.

§ 2

(1) Členy Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti se mohou stát dobrovolně se hlásící českoslovenští státní občané starší 21 let, kteří jsou oddáni socialistickému společenskému a státnímu zřízení a požívají všeobecné vážnosti a důvěry.

(2) Členy Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti ustanovují náčelníci okresních oddělení Veřejné bezpečnosti na doporučení národních výborů nebo státních, hospodářských a společenských orgánů a organizací.

(3) Členové Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti působí v obvodu okresního oddělení Veřejné bezpečnosti, ve kterém byli ustanoveni. Ve výjimečných případech mohou být se svým souhlasem použiti k plnění svých úkolů i mimo obvod okresu.

§ 3

(1) Členové Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti skládají do rukou náčelníka okresního oddělení Veřejné bezpečnosti tento slib:

„Já, člen Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti, slavnostně slibuji, že budu chránit Československou socialistickou republiku, zájmy dělnické třídy, všeho pracujícího lidu a aktivně přispívat k ochraně veřejného pořádku, bezpečnosti osob a majetku.
Při své činnosti budu dodržovat zákony a jiné právní předpisy a zachovávat státní a služební tajemství. Tak slibuji!“

(2) Po složení slibu se členovi Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti předá průkaz člena Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti a rukávová páska Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti.

§ 4

(1) Z členů Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti se po dohodě s příslušnými národními výbory vytvářejí jednotky Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti.

(2) Jednotku Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti řídí zpravidla náčelník obvodního oddělení Veřejné bezpečnosti prostřednictvím vedoucího jednotky. Vedoucího jednotky jmenuje náčelník okresního oddělení Veřejné bezpečnosti po projednání s příslušnými národními výbory.

§ 5

(1) Při plnění úkolů musí být členové Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti zevně označeni rukávovou páskou Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti. Rukávová páska se nosí na levém záloktí.

(2) Rukávová páska je žluté barvy, 105 mm široká, s modrými písmeny „PS VB“ o výšce 35 mm a šířce 20 mm a je opatřena otiskem kulatého razítka příslušného okresního oddělení Veřejné bezpečnosti.

(3) Při plnění úkolů jsou členové Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti veřejnými činiteli.

§ 6

(1) Členům Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti, jsou-li zevně označeni, jsou z práv příslušníků Sboru národní bezpečnosti svěřena tato oprávnění:

a) vyzvat občana, aby upustil od jednání, které narušuje veřejný pořádek nebo od jiného nezákonného jednání;

b) na místě napomenout občana, který porušil veřejný pořádek;

c) v odůvodněných případech vyzvat občana k prokázání totožnosti;

d) předvést na útvar Sboru národní bezpečnosti osobu, která nemůže svoji totožnost hodnověrně prokázat nebo která hrubým způsobem narušuje veřejný pořádek, zejména výtržnostmi nebo jiným nepřístojným chováním;

e) v odůvodněných případech zastavovat vozidla a požadovat doklady předepsané pro řízení a provoz vozidla; za snížené viditelnosti nesmí zastavovat vozidla mimo obec;

f) zakázat jízdu řidiči, jehož schopnost k řízení je snížena vlivem alkoholu, nebo jestliže technický stav vozidla ohrožuje bezpečnost a plynulost provozu;

g) s cílem zajistit důkazní prostředky při spáchání trestného činu, přečinu a přestupku činit dotazy, zda a které osoby o nich mohou podat informace, a to do doby, než se dostaví orgány Sboru národní bezpečnosti;

h) je-li nebezpečí z prodlení, provést nezbytné úkony k zajištění místa činu a ke zjištění přítomných osob.

(2) Pokud členové Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti vykonávají službu s příslušníky Veřejné bezpečnosti, jsou oprávněni za podmínek stanovených zákonem č. 70/1965 Sb., o Sboru národní bezpečnosti, použít obušek nebo chemický slzotvorný prostředek.

(3) Při plnění svých úkolů uplatňují členové Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti především prostředky výchovy a prevence. Zákrok provádějí jen, je-li to nezbytně nutné a mají-li za to, že bude úspěšný.

§ 7

Členové Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti jsou povinni:

a) při výkonu své funkce zachovávat zákony a jiné právní předpisy; při jednání musí vystupovat rozvážně a zdvořile a dbát na náležitou vážnost, čest a důstojnost občanů a svoji vlastní;

b) aktivně plnit úkoly Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti, zvyšovat své politické a odborné znalosti a prokazovat připravenost pro plnění úkolů ve stanoveném rozsahu;

c) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dozvěděli v souvislosti s plněním úkolů člena Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti a které v obecném zájmu nebo v zájmu zúčastněných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami, pokud této povinnosti nejsou výslovně zproštěni.

§ 8

(1) Každý je povinen uposlechnout pokynů a výzev členů Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti, které vydají při plnění svých úkolů.

(2) Na požádání se členové Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti při plnění svých úkolů prokáží průkazem člena Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti.

§ 9

Za mimořádný výkon služby a výsledky v práci mohou být členům Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti uděleny věcné a peněžité odměny.

§ 10

(1) Člen Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti musí být náčelníkem okresního oddělení Veřejné bezpečnosti uvolněn z Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti, jestliže o to požádá.

(2) Člen Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti může být náčelníkem okresního oddělení Veřejné bezpečnosti zbaven členství v Pomocné stráži Veřejné bezpečnosti, jestliže náležitě neplní své povinnosti nebo dopustí-li se jednání, které je s funkcí člena Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti neslučitelné.

§ 11

Pro úhradu škod členům Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti, které utrpěli při výkonu své činnosti nebo v přímé souvislosti s ní, se použije ustanovení § 13 zákona č. 70/1965 Sb., o Sboru národní bezpečnosti.

§ 12

Zrušuje se vyhláška ministra vnitra č. 56/1962 Sb., o Pomocné stráži Veřejné bezpečnosti.

§ 13

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Kaska**, CSc. v. r.

77

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

ze dne 23. srpna 1971

o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem školství Slovenské socialistické republiky a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 54 odst. 1 a § 58 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

HLAVA PRVNÍ

ODBORNÍ PRACOVNÍCI VE ZDRAVOTNICTVÍ

DÍL PRVNÍ

Zdravotničtí pracovníci

Oddíl první

Kategorie a obory zdravotnických pracovníků

§ 1

Lékaři

Lékaři vykonávají činnost vyžadující vysokoškolské lékařské vzdělání, zejména provádějí vyšetřovací výkony, určují diagnózu, stanoví léčebný plán i plán hygienických a protiepidemických opatření, provádějí léčebné výkony, dozírají na vytváření a zabezpečování zdravých životních a pracovních podmínek, provádějí výběr osob, které mají být zařazeny do soustavné dispenzární péče, ukládají izolaci a karanténní opatření, vydávají posudky a předepisují léky.

§ 2

Farmaceuti

(1) Farmaceuti vykonávají činnost vyžadující vysokoškolské farmaceutické vzdělání, zejména vykonávají takovou činnost při přípravě, výrobě, výdeji, distribuci a kontrole léčiv a při speciálních laboratorních pracích.

(2) Farmaceuti v lékárnách přijímají recepty a posuzují je, zda odpovídají příslušným předpisům, připravují léky, vydávají léky po provedení konečné kontroly a kontrolují farmaceutické suroviny pro přípravu léků apod.

§ 3

Dentisté

Dentisté poskytují ambulantní léčebně preventivní péči o chrup. Přitom jsou oprávněni provádět konzervační a protetické ošetřování chrupu, jednoduché extrakce zubů a kořenů a ošetřovat chronické záněty dásní. Zjistí-li, že je třeba lékařského zákroku, jsou povinni předat ošetřovaného k dalšímu odbornému ošetření, popřípadě mu toto ošetření zajistit.

§ 4

Střední zdravotničtí pracovníci

(1) Střední zdravotničtí pracovníci vykonávají odbornou činnost vyžadující úplné střední zdravotnické vzdělání, a to podle povahy vykonávané práce buď samostatně, anebo podle pokynů lékaře, farmaceuta, popřípadě jiného vedoucího pracovníka.

(2) Střední zdravotničtí pracovníci vykonávají své povolání v těchto oborech: zdravotní sestra, dětská sestra, ženská sestra, dietní sestra, rehabilitační pracovník, asistent hygienické služby, zdravotní laborant, farmaceutický laborant, radiologický laborant, zubní laborant a oční optik.

§ 5

Nižší zdravotničtí pracovníci

(1) Nižší zdravotničtí pracovníci vykonávají podle pokynů lékaře, farmaceuta a pod vedením středních zdravotnických pracovníků odbornou činnost vyžadující střední zdravotnické vzdělání, popřípadě jiné zdravotnické vzdělání.

(2) Nižší zdravotničtí pracovníci vykonávají své povolání v těchto oborech: ošetřovatelka, pěstounka, zubní instrumentářka, masér, dezinfektor, laboratorní pracovník, pitevní laborant-preparátor.

§ 6

Pomocní zdravotničtí pracovníci

(1) Pomocní zdravotničtí pracovníci vykonávají pod vedením výše kvalifikovaných odborných pracovníků odbornou činnost vyžadující krátkodobé zdravotnické vzdělání.

(2) Pomocní zdravotničtí pracovníci vykonávají své povolání v oborech sanitáři a sanitářky pro jednotlivé úseky zdravotnických služeb stanovené ministerstvem zdravotnictví.

§ 7

Náplně činnosti jednotlivých kategorií a oborů zdravotnických pracovníků podrobněji stanoví ministerstvo zdravotnictví.

Oddíl druhý

Způsobilost k výkonu zdravotnických povolání

§ 8

Způsobilost k výkonu povolání lékaře

(1) Lékaři získávají způsobilost k výkonu lékařského povolání ukončením studia a složením předepsaných zkoušek na příslušných lékařských fakultách.

(2) Lékaři-absolventi lékařské fakulty hygienické mají způsobilost k výkonu povolání především v hygieně a epidemiologii a lékaři-absolventi fakulty dětského lékařství a fakulty všeobecného lékařství-dětského směru k výkonu povolání především v péči o děti. Lékaři-absolventi fakulty všeobecného lékařství-stomatologického směru mají způsobilost k výkonu povolání v péči o chrup, dutinu ústní a orgány s ní související.

(3) Ministerstvo zdravotnictví může podle kádrové situace a potřeby ze závažných důvodů udělit povolení k výkonu lékařského povolání v jiném úseku zdravotnických služeb lékařům-absolventům lékařské fakulty hygienické, fakulty dětského lékařství a fakulty všeobecného lékařství-dětského směru a stanovit k tomu potřebné podmínky.

§ 9

Způsobilost k výkonu povolání farmaceuta

Farmaceuti získávají způsobilost k výkonu povolání ukončením studia a složením předepsaných zkoušek na farmaceutické fakultě.

§ 10

Způsobilost k výkonu povolání dentisty

Povolání dentisty mohou vykonávat zdravotničtí pracovníci, kteří získali způsobilost k výkonu tohoto povolání podle dosavadních předpisů.*)

Způsobilost k výkonu povolání středního zdravotnického pracovníka

§ 11

(1) Střední zdravotničtí pracovníci získávají způsobilost k výkonu povolání ukončením studia a složením maturitních zkoušek předepsaných pro jednotlivé obory na střední zdravotnické škole.**)

(2) Povolání zdravotního laboranta jsou oprávněni vykonávat též ti, kteří absolvovali nejméně čtyři semestry studia na lékařské fakultě, a povolání farmaceutického laboranta ti, kteří absolvovali nejméně čtyři semestry studia na farmaceutické fakultě.

§ 12

(1) Střední zdravotničtí pracovníci vykonávají odbornou činnost v oborech, pro které získali způsobilost k výkonu povolání.

(2) Střední zdravotničtí pracovníci oborů zdravotní sestra, dětská sestra a ženská sestra mohou pracovat vzájemně ve všech těchto oborech bez rozšíření způsobilosti k výkonu povolání v dalším oboru, s výjimkou úseku práce stanovených v příloze č. 1. Přitom jsou zdravotní sestry a ženské sestry vykonávající činnost v oboru dětských sester povinny absolvovat kurs psychologie a pedagogiky dítěte.

(3) Střední zdravotničtí pracovníci oborů zdravotní sestra, dětská sestra, ženská sestra, dietní sestra, asistent hygienické služby a radiologický laborant mohou pracovat trvale v jiném oboru, než pro který získali způsobilost k výkonu povolání, v úsecích práce stanovených v příloze č. 2, jestliže do dvou let ode dne převedení na takový úsek práce vykonají na střední zdravotnické škole externí zkoušky z předmětů uvedených v této příloze.

§ 13

Způsobilost k výkonu povolání nižšího zdravotnického pracovníka

(1) Nižší zdravotničtí pracovníci získávají způsobilost k výkonu povolání v oboru ošetřovatelka pěstounka a zubní instrumentářka ukončením studia a složením předepsaných zkoušek na zdravot-

*) Vládní nařízení č. 25/1951 Sb., o dentistech,
vyhláška č. 44/1966 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění vyhlášky č. 90/1967 Sb. a vyhlášky č. 126/1969 Sb.

**) Střední zdravotnická škola je střední odbornou školou ve smyslu ustanovení § 11 školského zákona č. 186/1960 Sb.

nické odborné škole.*) V ostatních oborech získávají způsobilost k výkonu povolání absolvováním dlouhodobého kursu podle osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví a složením předepsaných zkoušek.

(2) Povolání nižšího zdravotnického pracovníka jsou oprávněni vykonávat též pracovníci, kteří absolvovali část studia na střední zdravotnické škole, a to tři ročníky čtyřletého denního studia nebo pětiletého studia při zaměstnání, dva ročníky čtyřletého studia při zaměstnání nebo tříletého studia při zaměstnání pro absolventy středních škol anebo jeden ročník dvouletého studia pro absolventy středních škol.

§ 14

Způsobilost k výkonu povolání pomocného zdravotnického pracovníka

Pomocní zdravotničtí pracovníci získávají způsobilost k výkonu povolání absolvováním kursu podle osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví a složením předepsaných zkoušek.

DÍL DRUHÝ

Jiní odborní pracovníci ve zdravotnictví

§ 15

Úkoly ve zdravotnictví plní podle zásad účelné dělby práce vedle zdravotnických pracovníků též jiní odborní pracovníci, zejména z oboru pedagogiky, psychologie, přírodních a technických věd.

§ 16

Způsobilost k výkonu povolání získávají jiní odborní pracovníci působící ve zdravotnictví studiem na školách poskytujících vysokoškolské, nebo úplné střední odborné vzdělání jiného než zdravotnického směru.

HLAVA DRUHÁ

DALŠÍ VZDĚLÁVÁNÍ ODBORNÝCH PRACOVNÍKŮ VE ZDRAVOTNICTVÍ

DÍL PRVNÍ

Společná ustanovení

§ 17

(1) Další vzdělávání odborných pracovníků ve zdravotnictví zahrnuje:

a) nástupní praxi středních zdravotnických pracovníků,

b) specializační přípravu lékařů, farmaceutů a středních zdravotnických pracovníků,

c) další zdokonalování znalostí všech zdravotnických a i jiných odborných pracovníků ve zdravotnictví.

(2) Základní formou dalšího vzdělávání odborných pracovníků ve zdravotnictví je samostatné studium a získávání znalostí a dovedností pod vedením kvalifikovaného pracovníka.

§ 18

(1) Odborní pracovníci ve zdravotnictví jsou povinni po dobu výkonu svého povolání prohlubovat a zdokonalovat své politické a odborné znalosti a zkušenosti.

(2) Vedoucí pracovníci ve zdravotnictví na všech stupních jsou povinni:

a) zajistit pod vedením zkušeného pracovníka zaškolení odborných pracovníků na pracovišti (oddělení), kontrolovat a hodnotit jeho průběh; zaškolení se provádí zpravidla během prvních tří měsíců po nástupu a jeho součástí je též získání speciálních znalostí z provozu a z bezpečnosti a ochrany zdraví při práci;

b) vést své spolupracovníky k všestrannému zdokonalování odborných znalostí, k zvyšování ideové a odborné úrovně jejich práce a k dodržování morálky socialistického zdravotníka;

c) řídit další vzdělávání odborných pracovníků ve zdravotnictví a navrhovat je na příslušné školicí akce organizované institutem pro další vzdělávání lékařů a farmaceutů (dále jen „Institut") nebo Ústavem pro další vzdělávání středních zdravotnických pracovníků (dále jen „Ústav"), popřípadě zdravotnickými zařízeními v příslušném kraji.

DÍL DRUHÝ

Další vzdělávání zdravotnických pracovníků

Oddíl první

Organizace a řízení

§ 19

(1) Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s ministerstvem školství řídí další vzdělávání zdravotnických pracovníků a stanoví jeho hlavní zásady v souladu s rozvojem lékařských, farmaceutických, popřípadě jiných věd a v souladu s potřebami zdravotnických služeb.

(2) Podle zásad uvedených v odstavci 1 organizuje další vzdělávání zdravotnických pracovníků v organizacích zdravotní správy ministerstvo zdravotnictví a v organizacích řízených jinými resorty příslušné ústřední orgány nebo orgány jimi pověřené.

*) Zdravotnická odborná škola je odbornou školou ve smyslu ustanovení § 10 školského zákona č. 186/1960 Sb.

§ 20

Ministerstvo zdravotnictví vykonává svou působnost na úseku dalšího vzdělávání zdravotnických pracovníků za odborné pomoci nebo prostřednictvím Institutu a Ústavu.

§ 21

Institut, Ústav a oblastní ústavy národního zdraví vzájemně úzce spolupracují na úseku dalšího vzdělávání zdravotnických pracovníků; spolupracují přitom též s příslušnými lékařskými fakultami a s farmaceutickou fakultou.

§ 22

Specializační průprava lékařů, farmaceutů a středních zdravotnických pracovníků se koná zpravidla na pracovištích těchto pracovníků, pokud tato pracoviště vyhovují potřebným požadavkům. Je-li toho třeba, doplňuje se průprava na zvlášť kvalifikovaných pracovištích vybraných pro tento účel v rámci kraje a školicími akcemi v Institutu nebo v Ústavu.

Oddíl druhý

Specializační průprava lékařů

§ 23

Obecná ustanovení

(1) Specializační průpravou získává lékař hlubší znalosti k výkonu odborné činnosti, popřípadě k výkonu specializované činnosti vyššího stupně v některém ze stanovených specializačních oborů.

(2) Absolvování specializační průpravy pro specializaci I. stupně je pro lékaře vykonávajícího činnost v oborech uvedených v § 24 povinné. Zařazování do specializační průpravy pro specializaci vyššího stupně se provádí výběrově na základě komplexního hodnocení lékaře. Přitom se přihlíží především ke společenským potřebám zdravotnictví a ke zvláštním schopnostem a předpokladům uchazečů.

(3) Lékaře pracující v organizacích státní zdravotní správy zařazuje do specializační průpravy ministerstvo zdravotnictví a lékaře pracující mimo státní zdravotní správu zařazují do průpravy příslušné ústřední orgány, popřípadě orgány jimi pověřené.

§ 24

Specializace I. a II. stupně

Lékaři mohou získat specializaci I. a II. stupně v těchto oborech:

interní lékařství
pediatrie
gynekologie a porodnictví
chirurgie
urologie
ortopedie
neurologie
psychiatrie
dermatovenerologie
stomatologie
otorinolaryngologie
oftalmologie
radiodiagnostika
radioterapie
patologická anatomie
lékařská mikrobiologie
hygiena a epidemiologie
anesteziologie a resuscitace
klinická biochemie

§ 25

Nástavbová specializace

Po dosažení specializace I. stupně mohou lékaři získat nástavbovou specializaci v těchto oborech:

Interní lékařství

přenosné nemoci
kardiologie
revmatologie
dorostové lékařství
tělovýchovné lékařství
endokrinologie
gastroenterologie
poruchy látkové přeměny a výživy
hematologie a transfúzní služba
tuberkulóza a respirační nemoci
hygiena práce a nemoci z povolání
fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace
alergologie
lékařská genetika
nukleární medicína

Pediatrie

přenosné nemoci
dětská kardiologie
dorostové lékařství
tělovýchovné lékařství
endokrinologie
hematologie a transfúzní služba
dětská tuberkulóza a respirační nemoci
alergologie
lékařská genetika
fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace
dětská neurologie
dětská psychiatrie
hygiena dětí a dorostu
nukleární medicína

Gynekologie a porodnictví

fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace

Chirurgie

dětská chirurgie
thorakochirurgie
neurochirurgie
ústní, čelistní a obličejová chirurgie
plastická chirurgie
fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace
nukleární medicina

Ortopedie

fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace

Neurologie

dětská neurologie
fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace

Psychiatrie

dětská psychiatrie
fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace

Stomatologie

ústní, čelistní a obličejová chirurgie
parodontologie
čelistní ortopedie
dětská stomatologie

Otorinolaryngologie

foniatrie
dětská otorinolaryngologie

Radioterapie

nukleární medicina

Patologická anatomie

soudní lékařství

Lékařská mikrobiologie

lékařská virologie
lékařská parazitologie

Hygiena a epidemiologie

hygiena všeobecná a komunální
hygiena práce a nemoci z povolání
hygiena dětí a dorostu
hygiena výživy a předmětů běžného užívání
hygiena záření
epidemiologie

§ 26

Další specializace

Po dosažení specializace I. stupně mohou lékaři získat další specializaci v oborech organizace a řízení zdravotnictví a posudkového lékařství.

§ 27

Příprava obvodních lékařů

(1) Po dosažení specializace I. stupně především v oborech interního lékařství nebo chirurgie mohou lékaři vykonávat funkci obvodních lékařů. Ministerstvo zdravotnictví organizuje pro obvodní lékaře doplňkové školení.

(2) Doplňkové školení se zakončuje politicko-odborným pohovorem před komisí odborníků. Na základě úspěšně vykonaného pohovoru vydá ministerstvo zdravotnictví osvědčení o absolvování doplňkového školení.

(3) Lékařům, kteří ke dni počátku účinnosti této vyhlášky vykonávají nejméně čtyři roky funkci obvodního lékaře, nahradí doplňkové školení politicko-odborný pohovor, který vykoná ředitel příslušné nemocnice s poliklinikou. Osvědčení o úspěšně vykonaném pohovoru vydá ministerstvo zdravotnictví.

Délka specializační průpravy a rozsah znalostí

§ 28

(1) Specializační průprava pro specializaci I. stupně trvá tři roky. Pro specializaci II. stupně, nástavbovou a další specializaci tři až pět let; její délka je blíže určena ve specializačních náplních.

(2) Do specializační průpravy lze započítat jen dobu výkonu lékařského povolání v pracovním poměru v ČSSR. Ministerstvo zdravotnictví může v jednotlivých případech započítat práci lékaře v zahraničí.

§ 29

Základní rozsah odborných znalostí v jednotlivých specializačních oborech, včetně znalostí potřebných z hlediska obrany státu, jakož i znalostí společensko-vědních a jazykových stanoví specializační náplně, které vydává ministerstvo zdravotnictví.

§ 30

Kvalifikační atestace

(1) Znalosti lékařů získané v průběhu specializační průpravy se ověřují kvalifikační atestací před zkušební komisí Institutu, který určuje místo, termín a způsob kvalifikační atestace.

(2) Lékaře pracující v organizacích státní zdravotní správy doporučuje ke kvalifikačním atestacím ministerstvo zdravotnictví a lékaře pracující mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední orgány, popřípadě orgány jimi pověřené.

(3) Lékaři po úspěšně vykonané kvalifikační atestaci vydává institut diplom o specializaci.

Získávání specializací ve zvláštních případech

§ 31

Institut

a) výjimečně zařadí lékaře do specializační průpravy pro získání nástavbové nebo další spe-

cializace, i když získal specializaci I. stupně v jiném oboru, než v oboru s nástavbovou nebo další specializací;

b) vydá lékařům diplom o specializaci po vykonání kvalifikační atestace pro nástavbovou nebo další specializaci v oborech zavedených touto vyhláškou bez specializační průpravy a bez toho, aby získali příslušnou specializaci I. stupně, jestliže k počátku účinnosti vyhlášky úspěšně pracují v takovém oboru nejméně sedm let;

c) vydá po úspěšně vykonaném politicko-odborném pohovoru diplom o specializaci bez kvalifikační atestace lékařům, kteří před začátkem účinnosti této vyhlášky pracovali úspěšně v oborech, pro něž je touto vyhláškou zavedena specializace II. stupně, nástavbová specializace nebo další specializace, pracují-li v takovém oboru k začátku účinnosti vyhlášky deset let a vykonávají vedoucí funkci.

§ 32

Ministerstvo zdravotnictví může

a) povolit zařazení lékařů do specializační průpravy v oborech, v nichž lze získat nástavbovou specializaci, přímo do specializační přípravy v těchto oborech, pokud v nich trvá nedostatek lékařů; před kvalifikační atestací pro nástavbovou specializaci zajistí doplnění znalostí z příslušného oboru specializace I. stupně a vykonání kvalifikační atestace pro tuto specializaci;

b) výjimečně přiznat po úspěšně vykonaném politicko-odborném pohovoru specializaci lékařům ve zvlášť úzkém oboru, i když není tento obor uveden ve specializační soustavě stanovené touto vyhláškou;

c) v odůvodněných případech zhodnotit postgraduální vzdělání lékařů získané podle dosavadních předpisů a přiznat na jeho základě specializaci, popřípadě stanovit jiný termín nebo způsob vykonání kvalifikační atestace.

§ 33

Universitním profesorům a docentům, kteří získali vědecko-pedagogický titul v oboru, který odpovídá některému oboru, v němž lze získat specializaci II. stupně, nástavbovou nebo další specializaci, náleží specializace v tomto oboru. Diplom o specializaci vydává Institut na základě oznámení o získání titulu.

§ 34

Přerušení činnosti ve specializačním oboru

(1) Jestliže lékař nevykonává odbornou činnost v oboru, ve kterém získal specializaci, déle než 5 let, může dále pracovat jako specialista v tomto oboru jen po předchozím doplnění znalostí a jejich ověření kvalifikační atestací.

(2) Doplnění znalostí u lékařů pracujících v organizacích státní zdravotní správy zajistí ministerstvo zdravotnictví a u lékařů pracujících mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední orgány, popřípadě orgány jimi pověřené.

Oddíl třetí

Specializační průprava farmaceutů

§ 35

Specializace I. a II. stupně

Farmaceuti mohou získat specializaci I. a II. stupně v těchto oborech:

lékárenství
farmaceutická technologie
farmaceutická analýza
výroba biologických léčiv

§ 36

Nástavbová specializace

Po dosažení specializace I. stupně mohou farmaceuti získat nástavbovou specializaci v těchto oborech:

Lékárenství

farmakodynamika
řízení a ekonomika lékárenské služby

Farmaceutická technologie

biologické kontrolní metody

Farmaceutická analýza

biochemická a toxikologická analýza
biologické kontrolní metody

Výroba biologických léčiv

biologické kontrolní metody

§ 37

Pokud není v tomto oddílu stanoveno jinak, platí o specializační průpravě farmaceutů obdobná ustanovení jako o specializační průpravě lékařů, zejména ustanovení § 23, 28 až 34.

Oddíl čtvrtý

Nástupní praxe a pomaturitní specializační studium středních zdravotnických pracovníků

§ 38

(1) Další vzdělávání středních zdravotnických pracovníků začíná povinnou nástupní praxí, která umožňuje absolventům středních zdravotnických škol prohloubit a upevnit znalosti získané studiem.

(2) Nástupní praxe se koná na pracovištích zdravotnických zařízení, výzkumných ústavů a ústavů sociální péče, která poskytují středním

zdravotnickým pracovníkům možnost uplatnění v základní odborné činnosti, pro kterou byli vychováni studiem na střední zdravotnické škole (základní pracoviště).*)

(3) Nástupní praxe trvá šest až dvanáct měsíců. Její délku určí vedoucí pracoviště individuálně, a to podle osobních vlastností, školního prospěchu a výsledků práce absolventa v průběhu šestiměsíční nástupní praxe.

§ 39

(1) Do pomaturitního specializačního studia**) mohou být zařazeni střední zdravotničtí pracovníci, kteří získali způsobilost k výkonu povolání v příslušném oboru a mají tříletou praxi, popřípadě mohou pracovat v jiném oboru nebo úseku práce než pro který získali tuto způsobilost (§ 12 odst. 2 a 3) a mají tříletou praxi v úseku práce, v němž hodlají získat specializaci.

(2) Střední zdravotnické pracovníky pracující v organizacích státní zdravotní správy zařazuje do pomaturitního specializačního studia ministerstvo zdravotnictví a střední zdravotnické pracovníky pracující mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední, popřípadě jimi pověřené orgány.

§ 40

Specializace středních zdravotnických pracovníků

Střední zdravotničtí pracovníci jednotlivých oborů mohou získat pomaturitním specializačním studiem specializaci v těchto úsecích práce:

Zdravotní sestra

ošetřovatelská péče
instrumentování na operačním sále
psychiatrická péče
anesteziologie, resuscitace a intenzívní terapie
sociální služba
zdravotní výchova obyvatelstva
nukleární medicina
péče o chrup

Dětská sestra

ošetřovatelská péče
instrumentování na operačním sále
dětská psychiatrická péče
anesteziologie, resuscitace a intenzívní terapie
výchovná péče
sociální služba
zdravotní výchova obyvatelstva
péče o chrup

Ženská sestra

ošetřovatelská péče
instrumentování na operačním sále
anesteziologie, resuscitace a intenzívní terapie
sociální služba
zdravotní výchova obyvatelstva

Dietní sestra

zdravotní výchova obyvatelstva

Rehabilitační pracovník

léčebná tělesná výchova
léčba prací

Asistent hygienické služby

hygiena všeobecná a komunální
hygiena práce
hygiena výživy a předmětů běžného užívání
hygiena dětí a dorostu
hygiena záření
epidemiologie
zdravotní výchova obyvatelstva

Zdravotní laborant

biochemie
hematologie a transfúzní služba
vyšetřovací metody v lékařské mikrobiologii
histologie
laboratorní vyšetřovací metody v hygieně práce
nukleární medicina

Farmaceutický laborant

lékárenství
farmaceutická analýza
zásobování zdravotnickými potřebami

Radiologický laborant

radiodiagnostika
radioterapie
nukleární medicina

Zubní laborant

čelistní ortopedie
fixní náhrady
snímatelné náhrady
péče o chrup

*) § 5 odst. 2 vládního nařízení č. 38/1967 Sb., o umísťování absolventů vysokých škol, konzervatoří, středních odborných a odborných škol.

**) Pomaturitní specializační studium středních zdravotnických pracovníků je pomaturitním studiem podle směrnic č. 87/1965 Věst. MŠK.

Oční optik

optometrie

§ 41

Další specializace středních zdravotnických pracovníků

Střední zdravotničtí pracovníci mohou po dosažení specializace podle § 40 získat ještě další specializaci v úseku práce, organizace a řízení práce středních zdravotnických pracovníků, a to:

a) zdravotní sestry, dětské sestry a ženské sestry po dosažení specializace v úsecích práce ošetřovatelské péče nebo anesteziologie, resuscitace a intenzívní terapie,

b) zdravotní sestry po dosažení specializace v úseku práce psychiatrické péče,

c) dětské sestry po dosažení specializace v úsecích práce dětské psychiatrické péče nebo výchovné péče,

d) asistent hygienické služby po dosažení specializace v některém ze stanovených úseků práce,

e) zdravotní sestry, dětské sestry a ženské sestry, které vykonávají odbornou činnost v ústavech sociální péče, po dosažení specializace v úseku práce sociální služba.

Délka pomaturitního studia a rozsah znalostí

§ 42

(1) Pomaturitní specializační studium středních zdravotnických pracovníků trvá zpravidla dva roky. Jeho délka v jednotlivých úsecích práce je blíže určena ve specializačních náplních.

(2) Do pomaturitního studia lze započítat jen dobu výkonu povolání středního zdravotnického pracovníka v pracovním poměru, a to v úseku práce odpovídajícím zvolené specializaci.

§ 43

Základní rozsah odborných znalostí v jednotlivých úsecích práce, jakož i znalostí společenskovědních a jazykových stanoví specializační náplně, které vydává ministerstvo zdravotnictví.

§ 44

Specializační zkoušky

(1) Znalosti středních zdravotnických pracovníků získané v průběhu pomaturitního specializačního studia se ověřují zkouškou před zkušební komisí Ústavu.

(2) Střední zdravotnické pracovníky pracující v organizacích státní zdravotní správy doporučuje ke specializačním zkouškám ministerstvo zdravotnictví a střední zdravotnické pracovníky pracující mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední orgány, popřípadě orgány jimi pověřené.

(3) Po úspěšně vykonané specializační zkoušce vydá Ústav osvědčení o specializaci.

Získávání specializace ve zvláštních případech

§ 45

(1) Ústav vydá po úspěšně vykonaném politicko-odborném pohovoru osvědčení středním zdravotnickým pracovníkům starším 45 let o specializaci v některém z nově uvedených úseků práce, jestliže úspěšně pracují v tomto úseku práce po získání způsobilosti k výkonu povolání alespoň deset let, z toho pět let ve vedoucí funkci.

(2) Ústav vydá po úspěšně vykonaném politicko-odborném pohovoru osvědčení učitelům zdravotnických škol starším 45 let, kteří mají způsobilost k výkonu povolání středního zdravotnického pracovníka, o specializaci v některých úsecích práce stanovených touto vyhláškou za předpokladu, že splnili podmínku doplňkového pedagogického studia,*) úspěšně pracují jako učitelé alespoň pět let a mají deset let odborné, popřípadě pedagogické praxe v příslušném úseku práce.

§ 46

(1) Ministerstvo zdravotnictví může po úspěšně vykonaném politicko-odborném pohovoru výjimečně přiznat specializaci středním zdravotnickým pracovníkům pracujícím ve zvlášť úzkém úseku práce, i když není tento úsek uveden ve specializační soustavě stanovené touto vyhláškou.

(2) Ministerstvo zdravotnictví může v odůvodněných případech zhodnotit specializační průpravu, popřípadě odborné vzdělání středních zdravotnických pracovníků získané podle dřívějších předpisů a přiznat jim na jejich základě specializaci, popřípadě stanovit jim jiný termín nebo způsob vykonání závěrečné zkoušky.

Oddíl pátý

Jiné formy dalšího vzdělávání zdravotnických pracovníků

§ 47

Seminární školení zdravotnických pracovníků

(1) K průběžnému zvyšování znalostí zdravotnických pracovníků se pravidelně pořádá seminární školení.

(2) Účast zdravotnických pracovníků na seminárním školení je povinná; z pracovně právního

*) Směrnice č. 7/1967 Věst. MSKI.

hlediska se považuje za překážku v práci z důvodu školení.*)

§ 48

Školicí akce pro zdravotnické pracovníky

(1) Ke zdokonalování znalostí zdravotnických pracovníků se pořádají tématické kursy, školení na školicích místech a jiné školicí akce k jejich seznámení se speciálními a novými metodami práce, s aktuálními úkoly ve zdravotnických službách a k přípravě pro výkon funkcí.

(2) Školicí akce pořádá Institut nebo Ústav, popřípadě oblastní ústav národního zdraví zpravidla podle tématických plánů Institutu a Ústavu.

§ 49

Cyklické doškolování zdravotnických pracovníků

(1) K zajištění pravidelného a všestranného doplňování znalostí zdravotnických pracovníků v jednotlivých oborech a úsecích práce se provádí cyklické doškolování.

(2) Pro vybrané zdravotnické pracovníky pořádá kursy cyklického doškolování o nejnovějších poznatcích v jednotlivých oborech Institut a Ústav.

§ 50

Příprava středních zdravotnických pracovníků pro speciální úseky práce a funkce

Pro střední zdravotnické pracovníky pořádá Ústav dlouhodobé školicí akce, jimiž se tito pracovníci připravují pro činnost, popřípadě pro výkon funkcí ve speciálních úsecích práce, zejména v audiologii, elektroencefalografii, elektrokardiografii, v dialyzačních stanicích, ve vyšetřování plicních funkcí a v stravovacím provozu. Školicí akce se zakončují zkouškou, o níž vydává Ústav osvědčení.

Díl třetí

Další vzdělávání jiných odborných pracovníků ve zdravotnictví

§ 51

Jiní odborní pracovníci, kteří vykonávají činnost ve zdravotnictví, jsou povinni kromě soustavného dalšího zvyšování kvalifikace ve svém oboru osvojit si pod vedením a podle pokynů vedoucích pracovníků nezbytné zdravotnické znalosti.

§ 52

(1) Podle potřeby se jiní odborní pracovníci ve zdravotnictví zúčastňují seminárního školení, popřípadě dalších školicích akcí společně se zdravotnickými pracovníky.

(2) Institut nebo Ústav může pro tyto odborné pracovníky pořádat zvláštní školicí akce.

HLAVA TŘETÍ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 53

(1) Způsobilost k výkonu zdravotnických povolání a specializace zdravotnických pracovníků získané podle dřívějších předpisů v kategoriích a oborech uvedených v této vyhlášce zůstávají nedotčeny.

(2) Lékaři, farmaceuti a střední zdravotničtí pracovníci, kteří jsou zařazeni v den počátku účinnosti této vyhlášky do specializační průpravy (pomaturitního specializačního studia) v oborech, které se touto vyhláškou mění, mohou vykonat kvalifikační atestaci (specializační zkoušku) podle dřívějších předpisů, a to do osmnácti měsíců ode dne počátku účinnosti této vyhlášky.

§ 54

(1) Způsobilost k výkonu povolání farmaceutického laboranta (radiologického laboranta) mají pracovníci, kteří získali podle dřívějších předpisů způsobilost k výkonu povolání lékárenského laboranta (rentgenového laboranta).

(2) Způsobilost k výkonu povolání zdravotní sestry mají také pracovníci, kteří získali podle dřívějších předpisů způsobilost k výkonu povolání zubní sestry.

§ 55

Způsobilost k výkonu povolání nižšího zdravotnického pracovníka mají také

a) pěstounky, zubní instrumentářky, maséři a dezinfektoři, kteří absolvovali podle dřívějších předpisů školení nižších zdravotnických pracovníků,

b) pracovníci, kteří vykonávali činnost pomocných středních zdravotnických pracovníků podle dřívějších předpisů.

§ 56

(1) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci I. stupně v oboru hygieny nebo v oboru epidemiologie mají specializaci I. stupně v oboru hygieny a epidemiologie.

(2) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci II. stupně v oboru hygieny, mají nástavbovou specializaci v oboru hygieny všeobecné a komunální nebo specializaci II. stupně v oboru hygieny a epidemiologie.

(3) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci II. stupně v oboru epidemiologie, mají nástavbovou specializaci v oboru epidemiologie nebo specializaci II. stupně v oboru hygieny a epidemiologie.

*) § 126 zákoníku práce č. 65/1965 Sb.

(4) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v oboru mikrobiologie, mají specializaci v oboru lékařské mikrobiologie.

(5) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v oboru sociálního lékařství, mají specializaci v oboru organizace a řízení zdravotnictví.

(6) Lékaři, kteří mají podle dřívějších předpisů nástavbovou socializaci v oboru fyziatrie-balneologie, mohou získat nástavbovou specializaci v oboru fyziatrie, balneologie a léčebné rehabilitace po doplňkovém školení zakončeném politicko-odborným pohovorem.

(7) Diplom o specializaci podle odstavců 2 a 3 vydá Institut na žádost lékaře a po vyjádření ministerstva zdravotnictví.

§ 57

(1) Farmaceuti, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v oboru ústavního lékárenství, mají specializaci v oboru lékárenství.

(2) Farmaceuti, kteří získali podle dřívějších předpisů nástavbovou specializaci v oboru technologie biologických léčiv, mají specializaci I. stupně v oboru výroby biologických léčiv.

(3) Farmaceuti, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v oboru farmakognosie mají specializaci I. stupně v oboru farmaceutické analýzy, jestliže pracují ve Státním ústavu pro kontrolu léčiv, nebo specializaci I. stupně v oboru farmaceutické technologie, jestliže pracují ve zdravotnické výrobě.

(4) Farmaceuti, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci II. stupně v oboru ústavního lékárenství, a zastávají funkci vedoucího lékárenského oddělení oblastního ústavu národního zdraví nebo okresního lékárníka mají nástavbovou specializaci v oboru řízení a ekonomiky lékárenské služby.

§ 58

(1) Střední zdravotničtí pracovníci, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v úseku práce rentgenové diagnostiky, mají specializaci v úseku práce radiodiagnostiky.

(2) Farmaceutičtí laboranti, kteří absolvovali podle dřívějších předpisů kvalifikační kursy v Ústavu, mají specializaci v úseku práce lékárenství, jestliže absolvovali kurs technologie léčiv, v úseku práce farmaceutické analýzy, jestliže absolvovali kurs pro kontrolu léčiv a v úseku práce zásobování zdravotnickými potřebami, jestliže absolvovali kurs zásobování zdravotnickými potřebami.

(3) Zdravotní laboranti, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v úseku práce mikrobiologie a virologie, mají specializaci v úseku práce vyšetřovací metody v lékařské mikrobiologii.

(4) Zdravotní laboranti, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v úseku práce hygienických vyšetřovacích metod, mají specializaci v úseku práce laboratorních vyšetřovacích metod v hygieně a v úseku práce laboratorních vyšetřovacích metod v hygieně práce.

(5) Zdravotní sestry, dětské sestry, a ženské sestry, které absolvovaly podle dřívějších předpisů v Ústavu dvouletou přípravu pro vedoucí funkce, mají specializaci v úseku práce organizace a řízení práce středních zdravotnických pracovníků.

(6) Střední zdravotničtí pracovníci, kteří absolvovali vysokoškolské studium psychologie — péče o nemocné, mají specializaci v úseku práce organizace a řízení práce středních zdravotnických pracovníků.

ČTVRTÁ HLAVA

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 59

(1) Tato vyhláška se vztahuje i na zdravotnické pracovníky vykonávající zdravotnické povolání mimo zdravotnická zařízení a orgány řízené a spravované národními výbory a ministerstvem zdravotnictví s výjimkou dalšího vzdělávání zdravotnických pracovníků teoretických oborů a lékařů — učitelů na vysokých školách.

(2) Zvláštní předpisy stanoví, které orgány plní v jiných odvětvích úkoly, jež podle této vyhlášky přísluší ministerstvu zdravotnictví a národním výborům.

(3) Pro zdravotnickou službu v oboru ozbrojených sil a bezpečnostních sborů platí tato vyhláška, pokud příslušní ministři nestanoví jinak.

§ 60

Zrušuje se:

1. vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 44/1966 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění vyhlášky č. 90/1967 Sb. a vyhlášky č. 126/1969 Sb.,
2. směrnice č. 1/1968 Věstníku ministerstva zdravotnictví (registrované v částce 8/1968 Sb.) o podmínkách pro rozšíření způsobilosti středních zdravotnických pracovníků k výkonu povolání v dalším oboru a jejich dalším vzdělávání.

§ 61

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1971.

Ministr:

Prof. MUDr. **Zvara**, DrSc. v. r.

Příloha č. 1 k vyhl. č. 77/1971 Sb.

Úseky práce, na nichž nemohou pracovat střední zdravotničtí pracovníci oborů zdravotní sestra, dětská sestra a ženská sestra bez rozšíření způsobilosti k výkonu povolání v dalším oboru (§ 12 odst. 2):

a) Na porodním sále a pracovištích intenzívní péče ženských oddělení nemocnic s poliklinikou nemohou pracovat zdravotní sestry a dětské sestry;

b) na pracovištích, na nichž se poskytuje péče o nedonošené děti, novorozence a kojence a na pracovištích intenzívní péče dětských oddělení nemocnic s poliklinikou nemohou pracovat zdravotní sestry a ženské sestry;

c) na pracovištích intenzívní péče ostatních oddělení nemocnic s poliklinikou nemohou pracovat dětské sestry a ženské sestry.

Příloha č. 2 k vyhl. č. 77/1971 Sb.

Úseky práce, na nichž mohou pracovat střední zdravotničtí pracovníci, jestliže do dvou let ode dne převedení na takový úsek práce vykonají na střední zdravotnické škole zkoušky z uvedených předmětů (§ 12 odst. 3):

Z oboru:	Do oboru:	Na úseku práce:	Externí zkoušky z předmětů
Zdravotní sestra	rehabilitační pracovník	úsek fyzikální terapie rehabilitačního oddělení nemocnice s poliklinikou (dále jen NsP) a odborných léčebných ústavů	fyzikální terapie
	asistent hygienické služby	protiepidemické odd. hygienických stanic (dále HS)	epidemiologie právní nauky
		odd. hygieny práce HS	hygiena práce právní nauky
		odd. hygieny výživy a předmětů běžného užívání	hygiena výživy právní nauky
		odd. hygieny dětí a dorostu HS	hygiena dětí a dorostu právní nauky
	radiologický laborant	všechna rtg odd. NsP po zaškolení v odborném minimu	radiologická fyzika radiodiagnostické vyšetřovací metody
Dětská sestra	rehabilitační pracovník	úsek fyzikální terapie rehabilitačního odd. NsP a odborných léčebných ústavů	fyzikální terapie
	asistent hygienické služby	protiepidemické odd. HS	epidemiologie právní nauky
		odd. hygieny výživy a předmětů běžného užívání HS	hygiena výživy právní nauky
		odd. hygieny dětí a dorostu HS	hygiena dětí a dorostu právní nauky
Ženská sestra	rehabilitační pracovník	úsek fyzikální terapie rehabilitačního oddělení NsP a odborných léčebných ústavů	fyzikální terapie
Dietní sestra	asistent hygienické služby	odd. hygieny výživy a předmětů běžného užívání HS	hygiena výživy právní nauky
Asistent hygienické služby	zdravotní laborant	laboratoře HS	mikrobiologie
Radiologický laborant	zdravotní sestra	všechna odborná poliklinická pracoviště	choroby vnitřní péče o nemocné
	asistent hygienické služby	odd. radiační hygieny HS	hygiena práce právní nauky

78

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě tiskové chyby v zákoně Slovenské národní rady č. 55/1971 Sb., o volbách do Slovenské národní rady, českého vydání

V § 11 zák. č. 55/1971 Sb. byl chybně vytištěn počet volebních obvodů 200 místo správných 150. Správně zní citovaný § 11 takto: „Pro volby do Slovenské národní rady se vytvoří ve Slovenské socialistické republice 150 volebních obvodů."

Redakce

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a Československým federálním výborem odborových svazů pracovníků železnic **výnos** ze dne 1. července 1971 č. j. 45 888/71-03 **o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků železničního zdravotnictví.**

Výnosem se upravuje odměňování pracovníků Ústředního ústavu železničního zdravotnictví a Ústavů železničního zdravotnictví správ drah.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1971 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor práce a mezd), na Ústředním ústavu železničního zdravotnictví a u Ústavů železničního zdravotnictví správ drah.

Ministerstva financí Československé socialistické republiky, České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky

vydala **Směrnice pro poskytování a čerpání neinvestičních dotací, intervencí a subvencí ze státního rozpočtu hospodářským organizacím** (čj. MF ČSSR III/3/11860/1971, čj. MF ČSR 113/21880/1971, čj. MF SSR 1/1200/1971).

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. 8. 1971 a budou otištěny ve Finančním zpravodaji č. 4/1971.

Směrnice jsou k nahlédnutí u ministerstev a ústředních orgánů, do jejichž působnosti spadají hospodářské organizace a u federálního ministerstva financí, ministerstva financí ČSR a ministerstva financí SSR.

Současně pozbývají platnosti „Směrnice ministerstva financí čj. 113/40070/65 pro stanovení dotací k cenám, způsob jejich použití a čerpání a pro poskytování slev z odvodu ze základních prostředků."

Federální ministerstvo financí

— vydalo podle § 19 zákona č. 73/1952 Sb. **VI. změny a doplňky sazebníku daně z obratu platného od 1. ledna 1970** — č. j. VI/2-11 591/71,

— vydalo podle § 18 zákona č. 73/1952 Sb. **II. změny a doplňky Seznamu oborů a skupin výrobků, u nichž se od 1. ledna 1971 uhrazuje převýšení maloobchodních cen cenami velkoobchodními.**

Oba uvedené výnosy nabyly účinnosti dnem 1. července 1971 a budou otištěny ve Finančním zpravodaji č. 4/1971.

Do obou těchto výnosů je možno nahlédnout u okresních a krajských finančních správ, u federálního ministerstva financí a ministerstev financí ČSR a SSR.

Federální ministerstvo hutnictví a strojírenství vydalo ve smyslu § 17 nařízení vlády ČSSR č. 14/1971 o finančním hospodaření státních a dalších hospodářských organizací **Směrnici č. 3/1971 pro tvorbu a použití rizikového fondu.**

Směrnice mění dosud platnou Směrnici č. 1/70 MP ČSR pro tvorbu a použití rizikového fondu zejména tak, že rizikový fond se vytváří a Směrnice FMHS č. 3/1971 platí pro organizace odbytové a zásobovací a pro obchodní činnosti průmyslových organizací a pro organizace, které uskutečňují své dodávky za odbytové ceny stanovené § 38 vyhl. Státní komise pro techniku č. 107/66 Sb., řízené FMHS.

Směrnice určuje zdroje tvorby rizikového fondu a stanoví jeho používání, nabývá účinnosti 30. VII. 1971. Tímto dnem pozbývá pro organizace řízené FMHS účinnost Směrnice MP ČSR č. 1/1970 uveřejněná ve Zpravodaji MP ČSR č. 9/1970 a registrovaná v částce 7/1970 Ústředního věstníku ČSR.

Směrnice je uveřejněna v plném znění ve Zpravodaji FMHS č. 6—7/1971 a je k nahlédnutí na FMHS a příslušných generálních ředitelstvích.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo v Souboru mzdových předpisů pro občanské pracovníky, reg. v částce 7 Sb. z r. 1968, další mzdový předpis: **Výnos o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků v oboru působnosti federálního ministerstva národní obrany** (čj. 3600-81/5-1971).

Tímto výnosem, který nabyl účinnosti dnem 1. července 1971, byly současně zrušeny předchozí mzdové předpisy upravující poměry zdravotnických pracovníků v oboru MNO a registrované v částce 7 Sb. z r. 1968, výnos MNO čj. 21400-81/5-1969 registrovaný v částce 32 Sb. z roku 1969 a článek 8 směrnic MNO k čj. 20700-81/5-1969.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo v dohodě s Ústřední radou Československého revolučního odborového hnutí podle zmocnění předsednictva vlády Československé socialistické republiky ze dne 22. dubna 1971 č. 126 a podle § 275 odst. 2 zákoníku práce a § 33 odst. 4 vládního nařízení č. 66/1965 Sb., kterým se provádí zákoník práce, **výnos** ze dne 14. července 1971 čj. F V/1-742/71-9223, **kterým se stanoví odchylný způsob výpočtu průměrného výdělku pro pracovníky v hornictví, v uranovém průmyslu, v rudných dolech a magnezitových závodech.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 15. července 1971; platí do konce r. 1971.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu práce a sociálních věcí, ministerstvu paliv a energetiky, ministerstvu hutnictví a strojírenství.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem školství ČSR na základě § 5 zákona č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, **směrnice pro výuku náboženství přihlášených žáků základních devítiletých škol** ze dne 30. července 1971 čj. 11 822/1971-III.

Směrnice upravují přihlašování žáků 2. 7. ročníků základních devítiletých škol k výuce náboženství a stanoví základní podmínky pro provádění této výuky.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. září 1971 a v plném znění budou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury České socialistické republiky.

Současně se zrušuje výnos ministerstva kultury a informací ze dne 22. října 1968 čj. 14 533/68 - C o vyučování náboženství žáků škol. I. cyklu.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Českého odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků v zařízeních sociálního zabezpečení.**

Výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky v částce 14 - 1971 a lze do něho nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí České socialistické republiky, na odborech sociálního zabezpečení krajských a okresních národních výborů a národních výborů jim na roveň postavených a ve všech zařízeních sociálního zabezpečení.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1971.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Českého odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** čj. VI/3-1466-14. 6. 1971 ze dne 5. července 1971 **o výjimečném poskytování paušálních odměn za práci přesčas některým pracovníkům Úřadu důchodového zabezpečení v Praze.**

Výnos nabyl účinnosti dnem vydání a nebude uveřejněn.

Do výnosu možno nahlédnout v ministerstvu práce a sociálních věcí České socialistické republiky nebo u ředitele Úřadu důchodového zabezpečení v Praze 5, Křižová 25.

Ministerstvo průmyslu České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev,

a) v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a v dohodě s ústředním výborem Českého odborového svazu pracovníků chemického, papírenského, sklářského průmyslu a tisku **výnos č. 3/1971** ze dne 23. července 1971, **kterým se doplňuje výnos ministerstva chemického průmyslu** ze dne 1. 12. 1966 č. 35, **o mzdových podmínkách dělníků zaměstnaných v oboru působnosti ministerstva chemického průmyslu;**

b) v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a v dohodě s ústředními výbory Českého odborového svazu pracovníků chemického, papírenského, sklářského průmyslu a tisku, Českého odborového svazu pracovníků textilního, oděvního a kožedělného průmyslu a Českého odborového svazu pracovníků dřevoprůmyslu, lesního a vodního hospodářství **výnos č. 4/1971** ze dne 23. července 1971, **kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva chemického průmyslu** ze dne 1. 11. 1966 č. 32, **o platových poměrech technickohospodářských pracovníků hospodářských organizací** a **výnos ministryně spotřebního průmyslu** ze dne 22. 10. 1966 č. 96/1966, **o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků ve výrobních hospodářských jednotkách ministerstva spotřebního průmyslu.**

Oba výnosy nabyly účinnosti dnem 1. srpna 1971 a budou otištěny ve Zpravodaji ministerstva průmyslu České socialistické republiky.

Do obou výnosů je možno nahlédnout na ministerstvu průmyslu ČSR a ve všech organizacích tomuto ministerstvu podřízených.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů n. p., Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby. — Roční předplatné činí 84,— Kčs a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dní před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky. — Účet SBČS Praha 1 11 0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313 348 Be 55. — **Tiskne:** Státní tiskárna, n. p., závod 1, Praha 1 Malá Strana, Karmelitská 8.
Dohlédací pošta Praha 07